

किरातांश्च पुलिन्दांश्च कुरुन् वै भरतानपि ।
पाञ्चालकौशिकान् मत्स्यान्मागधाङ्गांस्तथैव च ॥
ब्रह्मोत्तरांश्च वज्रांश्च तामलिप्रांस्तथैव च ।
एतान् जनपदानार्थान् गङ्गा तारयते शुभा ॥
ततः प्रतिहता विन्धे प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् ।
तनस्तु ह्रादिनी पुण्या प्राचीमभिमुखया ययौ ॥
प्रावयन्धपकाञ्चैव निषादानपि सर्वशः ।
धीवराशुविकाञ्चैव तथा लीगसुखानपि ॥
केकरानिकवर्णांश्च किरातानपि चैव हि ।
कालन्दरान् विवर्णांश्च कुशिकान् खर्गभूमिकान् ॥
सा मङ्गले समुद्रस्य तिरोभूत्वा तु सर्वशः ।
ततस्तु पावनी चैव प्राचीमेव दिशं ययौ ॥
कुपयान् प्रावयन्ती सा इन्द्रदुम्बरास्यपि ।
तथा खरपदान् देशान् वेजशकुपयानपि ॥
मध्ये चोष्णानकमरुन् कुपप्रावरणानपि ।
इन्द्रहीपात् समुद्रं सा प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥
ततस्तु पावनी प्रायात् प्राचीमाशां जवेन तु ।
तोमरान् प्रावयन्ती सा हंसमार्गान् सङ्गृह्णान् ॥
पूर्वात् इर्भाञ्च सेवन्ती भित्त्वा सा बहुधा
गिरिम् ।
कर्णप्रावरणान् प्राप्य गता सान्धसुखानपि ॥
सिक्तापर्वतमरुन् गत्वा विद्याधरान् ययौ ।
वामिमङ्गलकौष्ठान् सा प्रविष्टा महत् सरः ॥
तावां ननुपनयञ्च शतशोऽथ सहस्रशः ।
उपगच्छन्ति ता नद्यो यतो वर्धति वासवः ॥
हेमभूटस्य पृष्ठे तु सर्पाणासुतुसवः स्तुतः ।
सरस्वती प्रभवति तस्मात् ज्योतिष्मती तु या ॥
अवगाह्यतीमयतः समुद्रौ पूर्वेपश्चिमौ ।
सरो विष्णुपदं नाम निषेधे पर्वतोत्तमे ॥
तस्मात् इयं प्रभवति गन्धर्वी नञ्जला च ते ।
मेरोः पार्श्वत् प्रभवति इन्द्रसन्नप्रभो महान् ॥
जमुञ्चैव नदी पुण्या यस्यां जामुनदं स्तुतम् ।
पयोदसु ह्रदो नीलः स शुभः पुष्करीकवान् ॥
पुष्करीका पयोदा च तस्माद्दे संप्रस्रयते ।
सरस्तु सरसञ्चैव स्तुतसुत्तरमानसम् ॥
नद्या च नृगकान्ता च तस्माद् संप्रस्रयते ।
हदाः कुबज्जु विख्याताः पद्ममीनकुलाङ्गलाः ॥
नाम्ना ते विजया नाम ह्रदशोदधिसन्निभाः ।
तेभ्यः ज्ञान्ता च माध्वी च दे नद्यो संप्रस्र-
यतः ॥”

इति मत्स्यपुराणे १०१ अध्यायः ॥ * ॥
अथ सिप्रादिसप्तनद्युत्पत्तिकारणम् ।
“एवं विवाह्य विधिवन् सौवर्णे मानसाचले ।
अरुन्वती वशिष्ठसु मोदमाप तथा सह ॥
तत्र यन् पतितं तोयं मानसाचलकन्दरे ।
विवाहावभृथार्थाय श्रान्त्यर्थं वसुधाहृतम् ॥
ब्रह्मविष्णुमहादेवप्राणिभिः समुद्दीरितम् ।
ततोयं सप्तधा भूत्वा पतितं मानसाचलान् ॥
हेमाद्रेः कन्दरे सानौ सरस्याश्च पृथक् पृथक् ।
ततोयं पतितं सिधे देवभोग्ये सरोवरे ॥
तेन सिप्रा नदी जाताः विष्णुना प्रेरिता क्षितिम् ।
महाकोपीप्रपाते च यदारि पतितन्तु तैः ॥

कौशिकी नाम सा जाता विश्वाभिन्नावतारिता ।
उमाश्चैत्रे यन् पतितं तोयं तेन महानदी ॥
कावेरी नाम सा जाता तदा कावेरसंख्यता ।
महाकाले सरःश्रेष्ठे पतितं तच्छलं गिरेः ॥
हिमाद्रेः पार्श्वभागे तु दक्षिणे शम्भुसन्निधौ ।
गोमन्ति नाम तैस्त्रैता नदी गोमन्तुदीरिता ॥
मैनाको नाम यः पुत्रः शैलराजस्य च प्रियः ।
यस्तु तस्मिन् समुत्पन्नो मेनकोदरतः पुरा ॥
तत्रतत्र पतितं तोयं तस्माच्छाता महानदी ।
देविकास्या महादेवप्रेरिता सागरं प्रति ॥
ततोयं सङ्गतं कुर्थाहंवा वडवसन्निधौ ।
तेनाभूत् सरयून्नाम्ना नदी पुण्यतमा शुभा ॥
यान्यन्नाधि महापार्श्वे खाण्वारण्यसन्निधौ ।
हिमवत्कन्दरे यान्ये इरावद्भुदमयतः ।
इरावती नाम नदी तैस्तु जाता सरिहरा ॥
एताः सर्वाः ज्ञानपानान्त् सरयुर्ज्यैर्ह्रद्वो
यथा ।
फलं ददति सर्वान् दक्षिणोदधिगाः सदा ॥
धर्मार्थकाममोक्षाणां वीजभूताः सनातनाः ।
महानद्यस्तु सप्तैताः सर्वदा देवभोगदाः ॥
एवं नद्यः सप्त जाताः सदा पुण्यतमोदकाः ।
अरुन्वत्या वशिष्ठस्य विवाहे देवसन्निधौ ॥”

इति कालिकापुराणे २३ अध्यायः ॥ * ॥
नद्यादीनां रूपद्वयं यथा,—
“नद्यश्च पर्वताः सर्वे हिन्दुपाश्च सभावतः ।
तोयं नदीनां रूपम् शरीरमपरन्तथा ॥
स्थावरं पर्वतानान् रूपं कायस्यथापरः ।
शुक्तीनामय कम्बूनां तथैवान्तर्गता तनूः ॥
बहिरस्थिररूपम् सर्वदैव प्रवर्तते ।
एवं जलं स्थावरञ्च नदीपर्वतयोस्तथा ॥
अन्तर्भवति कायस्तु सततं नोपपद्यते ।
आध्याय्यते स्थावरेण शरीरं पर्वतस्य तु ॥
तथा नदीनां कायस्तु तोयेनाध्याय्यते सदा ।
नदीनां कामरूपित्वं पर्वतानान्तथैव च ।
जगतस्थित्यं पुरा विष्णुः कल्पयामास यततः ॥
तोयहानौ नदीदुःखं जायते सततं दिजाः ।
विशीर्षे स्थावरे दुःखं जायते गिरिकायगम् ॥”

इति कालिकापुराणे २२ अध्यायः ॥
तस्या वैदिकपर्यायः । अवनयः १ यङ्ग २
खाः ३ सीराः ४ सोढ्याः ५ एन्यः ६ धुनयः ७
रुजानाः ८ वच्यथाः ९ स्वादोअर्वाः १० रोध-
चक्राः ११ हरितः १२ सरितः १३ आयुवः १४
नभन्वः १५ वधः १६ हिरय्यवर्णाः १७
रोहितः १८ ससुतः १९ अर्वाः २० सिन्धवः २१
कुल्याः २२ वयंः २३ उर्वाः २४ इरावतः २५
पार्वतः २६ सवन्धः २७ उर्वाखतः २८
पयखतः २९ सरखतः ३० तरखतः ३१ हर-
खतः ३२ रोधखतः ३३ भाखतः ३४ अजिराः ३५
मातरः ३६ नद्यः ३७ । इति सप्तत्रिंशद्भेदी-
नामानि । इति वैदिकचण्डौ । १ । १३ ॥
(चतुर्दशान्तर्गतविशेषः । तत्राख्यं यथा,—
“नततनयुक्तैः सप्तयतिर्नदी स्यात् ॥”)

नदीकदम्बः, पुं, (नदीनां कदम्बं सम्बुद्धौ यत्र ।)
महाश्रावणिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ (नदीनां
कदम्बम् ।) नदीसम्बुद्धे, स्त्री ॥
नदीकान्ता, पुं, (नदीनां कान्ताः पतिः ।) समुद्रः ।
(नदी कान्ता प्रिया यस्य ।) हिञ्जलट्टचः ।
सिन्धुवारकः । इति मेदिनी । ते, २०० ॥
नदीकान्ता, स्त्री, (नदी कान्ता यस्याः ।) जम्बु-
ट्टचः । काकजङ्घावधिः । इति मेदिनी । ते,
२०१ ॥ (अस्याः पर्यायो यथा,—
“काकजङ्घा नदीकान्ता काकतिक्ता सुलोमशा ।
पारावतपदी दासी काका चापि प्रकीर्तिता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
जता । इति हेमचन्द्रः ॥
नदीकूलप्रियः, पुं, (नदीकूलं प्रियं यस्य । नदी-
कूलजातत्वादस्य तथात्वम् ।) जलपेतकः । इति
जटाधरः ॥
नदीजं, स्त्री, (नद्या जायते इति । जन + ङः ।)
सोतोऽङ्गनम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (अस्य
पर्यायो यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“सोतोऽङ्गनं नदीजञ्च द्वयं सोतोऽङ्गनाङ्गनम् ॥”)
नदीजः, पुं, (नद्या जायते इति । जन + ङः ।)
अर्जुनट्टचः । इति रत्नमाला ॥ (अस्य पर्यायो
यथा, वैद्यकरत्नमालायाम् ।
“धन्वी धनञ्जयः पार्थो नदीजः कङ्कभोऽर्जुनः ॥”)
यावनाजशरः । हिञ्जलट्टचः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ (विटमाक्षिकः । इति हेमचन्द्रः ।
४ । १२१ ॥ यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे । १७ ।
“नदीजश्रीभिकटुकान्यथाङ्गनं
मनःशिला हे च निशे यद्भद्रसे ॥”
शुपातविशेषः । यथा, महाभारते । ५ । ४१ । ६ ।
“सुरारिञ्च नदीजञ्च कर्णवेष्टञ्च पार्थिवः ॥”
भीमः । गङ्गागर्भजातत्वात् तथात्वम् । यथा,
तत्रैव । ५ । १४८ । १२ ।
“अयन्तु धर्मज्ञतया महात्मा
न रात्र्यकामो वृवरो नदीजः ॥”)
नदीजाते, त्रि । (यथा, महाभारते । ७ । १०२ । ८ ।
“पार्वतोयैर्नदीजैश्च सैन्धवैश्च महाहयैः ॥”)
नदीजा, स्त्री, (नद्या जायते या सा । जन +
ङः + टाप् ।) अधिमन्वट्टचः । इति राज-
निर्घण्टः ॥
नदीतरस्थानं, स्त्री, (नद्यास्तरस्थानमपतर-
स्थलम् ।) घट्टः । इति भूरिप्रयोगः ॥ (नद्या
इतरस्थानम् ।) नदीभित्तस्थानम् ॥
नदीनः, पुं, (नदीनां इतः पतिः ।) समुद्रः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ वरुणः । यथा । अयं
नदीन इत्याद्युत्तरनैराद्यः । (अनेनोर्वशोयस्य
सहदेवस्य पुत्रः । यथा, हरिवंशे । २६ । ४ ।
“सहदेवस्य धर्ममात्मा नदीन इति विश्रुतः ।
नदीनस्य जयन्तुषो जयन्तुसेनस्य सत्कृतिः ॥”
न दीनः इति नञ्समासे हरिद्रभिन्ने, त्रि ॥)
नदीनिध्यावः, पुं, (नदीसम्मुखजातो निध्यावः ।)
धान्यभेदः । तत्पर्यायः, कृत्स्ननिध्यावः २ कर्बुरः ३